

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalované.

Důvody:

V otázce, zda zažalovaná pohledávka přešla na žalující Československý stát, je rozhodující jediné to, že žalovaná měla dne 28. října 1918, jak nepopřeno, své bydliště v tuzemsku, protože touto skutečností byla ona pohledávka v tuzemsku zmístněna, jak správně uznaly nižší soudy; lze tu poukázati jmenovitě na předpis § 18 č. 3 ex. ř., který za místo zabavené pohledávky stanoví bydliště podlužníkovu. V tom směru tedy otázku tuto posoudily správně a nezáleží ani na tom, kde je žalovaná tuzemskou státní příslušnicí, ani na tom, kde byla ona pohledávka splatná anebo kde úpisem vznikla, a zda je v nějaké hospodářské nebo právní souvislosti s úpisem válečné půjčky.

V otázce měny, v níž má žalovaná platiti, poukazuje dovolání na § 905 obč. zák., který však v souzeném případě nemá místa, když věc nutno posouditi podle zvláštních zákonů. Odvolací soud správně poukázal na to, že ani v té otázce státní příslušnost žalované nerozhoduje, a žalovaná se ani nepokusila vyvrátiti správný důvod odvolacího soudu, jímž se v otázce měny dovolává také předpisu čl. 42 mezistátní úmluvy č. 60/1926 Sb. z. a n., která pro území obou států má platnost zákona. Zcela bezvýznamná jest námitka, že bydliště v rozhodující době jest více méně nahodilou skutečností, neboť na onu skutečnost poutá zákon určité právní účinky; nezáleží ani na tom, co snad mohla žalovaná v příčině válečné půjčky učiniti a proč nic neučinila, protože by se jakákoli úprava v Rakousku nebyla mohla dotknouti práv a zájmů žalujícího státu. Nerozhoduje také, zda a proč byla válečná půjčka převedena do tuzemska. Dovolatelku lze jinak poukázati na správné důvody napadeného rozsudku. Jeho vykonatelnosti není na závadu, bylo-li žalujícímu státu uloženo vrácení zastavených válečných půjček, protože žalovaná nemusí tohoto oprávnění užítí; na její povinnosti k placení se tím však nic nemění. Že nejde u žalujícího státu ani o bezdůvodné obohacení, ani o nárok, který by se přičil dobrým mravům, vyložil správně odvolací soud.

Čís. 16311.

Nejde o zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., nýbrž může jíti jen o vadnost řízení, stalo-li se vadné doručení ve smyslu § 375, odst. 2, c. ř. s. Zmatek podle § 477 č. 4 c. ř. s. má na mysli obeslání strany ve smyslu § 131 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 17. září 1937, Rv I 912/37.)

Soud první stolice zamítl žalobu o zjištění nemanželského otcovství a placení výživného, aniž provedl důkaz výsledkem stran. Odvolací soud opakovaně provedl důkaz výsledkem nemanželské matky a upustiv od nařízeného již důkazu výsledkem stran, uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Vadnost odvolacího řízení spatřuje dovolatel především v tom, že nebyl proveden důkaz jeho výsledkem jako strany, ač byl důkaz ten odvolacím soudem připuštěn, obsílka však nebyla dovolateli řádně a včas doručena, takže se k výsledku nemohl dostavit. Nesprávné obelání strany k provedení důkazu výsledkem stran zakládá toliko vadnost řízení podle § 503 č. 2 c. ř. s., nikoliv zmatečnost podle § 477 č. 4 c. ř. s., pokud jde toliko o vadné doručení obelání straně ve smyslu § 375, odst. 2, c. ř. s. a pokud jinak byla strana k roku řádně k rukám svého právního zástupce obelána. Neboť obsílkou podle § 375, odst. 2, c. ř. s. je strana obelána k svému výsledku jako průvodnímu prostředku, nikoli k projednání uvedenému v § 477 č. 4 c. ř. s., který má na mysli obelání strany ve smyslu § 131 c. ř. s. V souzeném případě byl právní zástupce dovolatelův o roku odročeném na den 30. prosince 1936 zpraven při odročení. Není tu proto zmatečnosti, k níž by bylo přihlížeti z moci úřední, a pokud je způsob provedení obelání dovolatele k roku vytýkán s hlediska § 503 č. 2 c. ř. s., není jeho výtká důvodná. Z důvodu rozsudku druhého soudu je viděti, že upustil od nařízeného již důkazu výsledkem stran i proto, že po opakování důkazu svědkyní Marií M. pokládal tento důkaz, jenž ostatně ani v první stolici nebyl proveden, za zbytečný, Stačily-li však odvolacímu soudu k zjištění rozhodných skutečností jiné provedené důkazy, nezakládá nepřipuštění podpůrného důkazu výsledkem stran (§ 371, odst. 2, c. ř. s.) vadnosti řízení a mohl odvolací soud od tohoto důkazu upustiti, ať už se žalovaný k roku dostavil či nikoliv, bez zřetele na to, proč nepřišel. Není proto třeba v souzeném případě řešiti otázku, na jakou adresu měla obsílka žalovanému samému správně býti doručena, neboť stačilo, že jeho právní zástupce byl řádně obelán, a mimo to také byl odvolacímu líčení přítomen.

Čís. 16312.

Lokomobila a rámová pila (katr) se součástkami se staly přes výhradu vlastnického práva sjednanou dodavatelem příslušenstvím nemovitosti kupitelovy, jestliže byly jím (kupitelem) postaveny na nemovitosti s poznatelným úmyslem, aby se jich na ní trvale užívalo a výhrada práva vlastnického nebyla poznamenána ve veřejné knize.

Spojení lokomobily a rámové pily (katru) s nemovitostí nebylo zrušeno už tím, že vlastník nemovitosti zastavil a odhlásil živnost, při níž se stroje užívalo, a že odevzdal certifikát lokomobily dodavateli.

(Rozh. ze dne 17. září 1937, Rv I 1430/37.)

Srv. rozh. č. 15502, 15387, 15201, 14788, 13312, 12106, 11200, 5248 Sb. n. s.